PRATER

...Am lăsat în urmă faimoasa „Riesenrad", uriaşa roată din Prater, ca şi „castelul cu surprize" sau pe „Alice în ţara minunilor", şi am pornit prin uriaşul parc vienez spre marele stadion, cel care a cunoscut epoca de mare faimă a Wunderteam-ului lui Hugo Meisl, dar şi înfrîngerile de sub directoratul lui Eddie Fruhwirth. Liliputhahn-ul, un tren în miniatură, şerpuieşte prîn păduri, trece pe viaducte peste prăpăstii nemaivăzute, străbate tunele — în miniatură şi ele — şi te depune chiar lîngă uriaşa schelărie de beton a stadionului. Vasăzică aici e „templul" fotbalului vienez şi austriac, aici e lăcaşul spre care, cam de două ori pe săptămînă, se îndreaptă zeci de mii de iubitori ai fotbalului, aici s-au consumat atîtea drame ale fotbalului sau şi-au găsit împlinirea marile bucurii ale jocului cu balonul rotund. Şi tot aici a cucerit Steaua victoria care a dus-o în al doilea tur al „Cupei cupelor".

Păşesc cu sfială în uriaşul inel de beton în care 72.000 de spectatori — cifra maximă — se închină zeului fotbal. Paşii ne duc — din întîmplare — exact spre biroul directorului acestei baze sportive, dl. Anton Ertl. **Aflînd dorinţa noastră de a face o prezentare a stadionului în revista bucureşteană „Fotbal", dl. Ertl ne deapănă istoria stadionului numai după ce ne felicită pentru excelenta impresie lăsată în Austria atît de Steaua, cît şi de echipa noastră reprezentativă de tineret. „30.000 de vienezi au fost cuceriţi de frumuseţea fotbalului arătat de Steaua în meciul cu F.C. Austria", spune dînsul.**

Stadionul din Prater a fost construit între 1929—1931 de inginerii Hugo Breitner, Karl Richter **şi dr.** Iulius Tandler, **după planurile arhitectului** Otto Erich Schweitzer, **„părintele" multora dintre marile construcţii sportive ale Austriei. Proprietate a primăriei din Viena, stadionul a fost însă pe jumătate distrus în timpul celui de al doilea război mondial şi a fost complet refăcut între 1956—1959 cînd i s-a adăugat şi cel de al treilea etaj de bănci, ajungîndu-se la actuala sa capacitate.** Toate operaţiunile de întreţinere, **după cum ne spune dl. Ertl,** sînt complet mecanizate. De aceea numai 20 de oameni sînt necesari atît pentru întreţinerea marelui stadion, cît şi a celor 9 terenuri de fotbal aflate în imediata sa apropiere şi unde se fac nu numai antrenamente ci orice cetăţean care se plimbă prin Prater poate, contra unei modeste sume de şilingi, căpăta — cu împrumut — un echipament complet şi se poate destinde o după amiază întreagă.

Sub uriaşele tribune se află săli de gimnastică, săli de tenis şi de volei, diferite ateliere pentru întreţinere, săli de recepţie folosite cu prilejul marilor manifestaţiuni sportive şi nu mai puţin de 28 de vestiare. Instalaţii speciale sînt afectate presei, radio-ului şi televiziunii. Ziariştii au la dispoziţie 120 de telefoane cu legături directe la ziarele respective sau cu toată lumea, radioreporterii — patru cabine cu toate cele necesare, iar telereporterilor le stau la dispoziţie opt cabine.

Dar să nu uit un amănunt: cele mai multe dintre marile meciuri se dispută în nocturnă. După cum ni se spune, terenul este luminat ca ziua de cele 264 de reflectoare care aruncă pe dreptunghiul de joc o lumină care însumează 360 de luxi.

Era ora 15 cînd am părăsit stadionul. Pe unul din terenurile adiacente făceau un uşor antrenament fotbaliştii din echipa reprezentativă a Finlandei. Pe terenul principal, tabelele de marcaj, Austria — Finlanda, erau aşezate la 0—0. A doua zi, în cadrul campionatului Europei, fotbaliştii austrieci aveau să repurteze aici o dificilă victorie cu 2—1...

M. T.

POMPIERUL DIN SIRACUZA

In cercurile sportive italiene, „sprincenatul" (cum i se mai spune lui **Lo Bello**) este cunoscut ca un arbitru excelent, şi din acest motiv se bucură de multă stimă. Se spune despre el că prin siguranţa cu care conduce un joc, cu privirea sa de vultur e capabil să „domesticească" pe cel mai... fioros dintre fotbalişti. Poate că tocmai de aceea în rîndul jucătorilor el nu are parte de aceeaşi consideraţie şi simpatie, ceea ce, de fapt, nu trebuie să mire pe nimeni. Acest lucru nu-l deranjează însă nicidecum pe reputatul arbitru italian. El iese întotdeauna din teren cu capul sus, convins de fiecare dată că şi-a făcut datoria în modul cel mai onest. **De altfel, excepţionalele calităţi de arbitru ale lui Lo Bello i-au adus în sezonul 1962-1963 premiul „Mauro" pe care federaţia italiană îl acordă anual celui mai bun cavaler al fluierului.**

In viaţa de toate zilele, Concetto Lo Bello este comandantul unităţii de pompieri din Siracuza, calitate în care, de asemenea, el şi-a cucerit întreaga simpatie a locuitorilor oraşului. Acestora le place să declare cu fiecare prilej că, aidoma concetăţeanului său din antichitate, Arhimede, Lo Bello a dat oraşului Siracuza renume şi prestigiu. Iată de ce, deşi Lo Bello nu s-a ocupat pînă acum de politică, locuitorii oraşului său au făcut cunoscut că în cazul în care acesta va abandona arbitrajul atunci ei îl vor propune şi-l vor alege să-i reprezinte în parlamentul italian.

UN MECI PE CARE NU-L VA UITA LO BELLO...

Intr-o duminică, pe stadionul din Ferrara, la meciul Spal — Napoli, din ediţia 1966-1967 a campionatului italian, domnea o mare bucurie: Spal conducea cu 1—0. Mulţumirea spectatorilor s-a transformat repede mai întîi în decepţie (echipa adversă a egalat) şi apoi în amărăciune. Motivul? Către sfîrşitul meciului, cînd toată lumea părea că se resemnase cu un rezultat de egalitate, renumitul arbitru Lo Bello dictează trei lovituri de pedeapsă împotriva echipei locale, toate transformate, astfel că jocul s-a încheiat cu scorul de 4—1 în favoarea oaspeţilor. Situaţia aceasta aproape fără precedent n-a stîrnit nimic grav pe teren (observatorul federal a confirmat justeţea deciziilor arbitrului); în schimb, după meci, a apărut scandalul. Un scandal de culise din care au început să „transpire" o serie de bănuieli, de acuzaţii de necinste la adresa lui Lo Bello, culminînd cu afirmaţia că arbitrul din Siracuza ar fi primit o mare sumă de bani din partea bogătaşului Lauro din Napoli. Prin deputatul Siracuzei, oraş care nu putea rămîne pasiv la încercările de defăimare a unui asemenea locuitor al său cum este Lo Bello, s-a făcut o interpelare în Parlament, cazul fiind discutat în prezenţa ministrului finanţelor, Luigi Preti. După dezbateri, urmărite cu mare interes de toate cercurile sportive italiene, s-a ajuns la concluzia că cinstea arbitrului Lo Bello a rămas nepătată

CITEVA PĂRERI ALE LUI LO BELLO

La ultimul concurs de muzică uşoară de la Monte Carlo, cîntăreţul francez Antoine a interpretat o melodie al cărei refren amintea de „necazurile"... arbitrilor: „...Dacă dai penalti şi se aruncă pietre... dacă nu-l acorzi, la fel..."

— Acesta este adevărul! Arbitrajul se face de multe ori într-o atmosferă imposibilă, conducătorul jocului nefiind scutit de injurii grosolane, de insulte şi chiar de ameninţări — declară Lo Bello.

Un ziarist italian l-a întrebat:

— Dv., care sînteţi totuşi cel mai apreciat arbitru din Italia, cum primiţi acuzaţiile ce vizează viaţa intimă, cinstea dv.?

— Aş răspunde tot printr-o întrebare: poate fi deranjat un miner de zgomotul exploziilor sau al ciocanului pneumatic? Mărturisesc că toate aceste răutăţi la adresa mea, pornite dintr-un exagerat subiectivism, mă distrează de fiecare dată pentru că în faţa propriei mele conştiinţe mă ştiu corect. Evident că nu am avut nimic împotrivă ca deputatul oraşului nostru, signor Marcello Sgarlat, să ridice în Parlament „cazul Lo Bello", convins fiind că toate acuzaţiile ce mi se aduceau se vor sparge ca nişte banale baloane de săpun. Şi pentru că a venit vorba, puţini ştiu că în 1963, de pildă, mi s-au propus 5.000.000 de lire pentru a „hotărî" soarta unui meci, dar eu le-am refuzat zimbind, după care am adus la cunoştinţa autorităţilor această încercare de a mă cumpăra. Pentru cei cărora nu le sînt pe plac am o propunere: să mă lovească cu pietre, sau să mă... bată. Vor avea probabil succes. In cinstea mea de arbitru nu vor putea lovi însă niciodată!

ÎNCEPE EDIŢIA 1967-1968 A CAMPIONATULUI FEROVIAR INTERNAŢIONAL

RETURUL RAPID-LOKOMOTIV MOSCOVA LA 29 OCTOMBRIE

Nu de mult s-a întrunit congresul al XXII-lea al U.S.I.C (la Bruxelles) cu care prilej comisia de fotbal a luat hotărîri — aprobate de congres — atît în ce priveşte încheierea ediţiei 1966—67, cît şi desfăşurarea ediţiei 1967—68. Întrucît semifinala **Rapid** Bucureşti — **Lokomotiv** Moscova nu s-a putut disputa la termenul fixat (şi din această cauză nici finala), deoarece cele două echipe au avut un program prea încărcat, au fost stabilite noi date. Astfel, **returul semifinalei Rapid Bucureşti — Lokomotiv Moscova va avea loc la 29 octombrie la Bucureşti. Cîştigătoarea din acest meci (în tur a învins Rapid cu 2—1) va disputa pînă la 1 aprilie 1968 finala cu Lokomotiv Sofia.**

De asemenea, s-au luat măsuri pentru începerea ediţiei 1967—68. În primul rînd au fost trase la sorţi grupele:

Grupa A: **Finlanda, Suedia, Danemarca, Olanda.**

Grupa B: **Franţa, Anglia, Belgia, Luxemburg.**

Grupa C: **Polonia, Cehoslovacia, Austria, R. F. a Germaniei.**

Grupa D: **Elveţia, Italia, Iugoslavia, Iran.**

Jocurile din grupă trebuie încheiate pînă în august 1968. Cîştigătoarele grupelor se vor califica pentru sferturi de finală, alături de cele patru semifinaliste din ediţia 1966—67, adică: **Bulgaria** (Lokomotiv Sofia), **România** (Rapid Bucureşti), **U.R.S.S.** (Lokomotiv Moscova) şi **R. D. Germană** (Lokomotiv Leipzig). În sferturi de finală s-a stabilit să joace: R.D.G. cu cîştigătoarea grupei B, echipa clasată pe locul I în ediţia 1966—67 cu cîştigătoarea grupei A, echipa de pe locul II cu învingătoarea din grupa D şi echipa de pe locul III cu cîştigătoarea grupei C.

Zamora în mijlocul Selecţionatei internaţionale.

OMAGIUL NOILOR GENERAŢII

Fotbaliştii noilor generaţii au adus, prin mandatarii reuniţi în reprezentativa Spaniei şi într-o selecţionată internaţională, omagiul lor faimosului Ricardo Zamora, *unul din cei mai străluciţi portari ai lumii în perioada dintre cele două războaie mondiale.* In 16 ani, Zamora *— ajuns la apogeul carierii sale în timpul campionatului mondial din 1934 —* a apărat de 46 de ori culorile spaniole. *Supleţea, „robinsonadele" sale temerare, „ochiul" cu care sesiza direcţia mingii, curajul devenit legendar cu care bloca balonul în picioarele înaintaşilor adverşi, reflexele extraordinare, priza la balon — toate acestea i-au creat o faimă pe deplin meritată.* In 20 de meciuri internări nu a primit nici un gol (!), iar în întreaga lui carieră de internaţional a „încasat" doar 42 de goluri.

Aşa se explică de ce la sărbătorirea lui recentă, pe stadionul „Bernabeu" din Madrid au luat loc nu mai puţin de 80.000 de spectatori, care şi-au alăturat aplauzele lor călduroase la cele ale jucătorilor veniţi să-l omagieze pe Zamora *printr-un festival fotbalistic. Erau acolo, pe gazonul stadionului lui* Real Madrid, *reprezentanţi ai fotbalului din* Italia, Anglia, Portugalia, R. F. a Germaniei, Suedia, Belgia *şi, bineînţeles, din* Spania. *Jocul organizat cu acest prilej, Spania contra Selecţionata internaţională, s-a încheiat, cum se ştie, cu victoria ultimei la scorul de 3—0.*

Fotoreporterii au ţinut ca pe lîngă momentele de mare spectacol oferite de această întrecere aniversară, să imortalizeze pe cel sărbătorit în mijlocul celor veniţi pentru aceasta. În fotografie îl vedeţi pe Ricardo Zamora *alături de jucătorii Selecţionatei internaţionale:* Sarti *(Inter),* Rivera *(Milan),* Ure *(Arsenal),* Coluna *(Benfica),* Zamora, Schnellinger *(Milan),* Burgnich *(Inter) — sus:* Cooke *(Chelsea),* Corso *(Inter),* Eusebio *(Benfica),* Mazzola *(Inter) şi* Hamrin *(Milan) — jos.*

„CUPA EUROPEI CENTRALE" la a XXVI-a ediţie

Fără să stîrnească acelaşi mare interes ca pe vremuri, totuşi „Cupa Europei Centrale" îşi continuă existenţa, devenită tradiţională pentru fotbalul din această parte a continentului nostru. La 1 noiembrie va fi cunoscută cîştigătoarea celei de a 25-a ediţii; în această zi va avea loc returul finalei *Spartak Trnava — Ujpesti Dozsa Budapesta* (în primul meci: 3—2 pentru Ujpest).

Intre timp însă, comisia de organizare a competiţiei (a cărei primă ediţie s-a disputat în anul 1927) a fixat — în baza participării anunţate de federaţiile din *Austria, Italia, Ungaria, Cehoslovacia* şi *Iugoslavia* — programul primului tur al întrecerii pe anul 1967-68. Jocurile tur-retur trebuie încheiate pînă la data de 21 decembrie. Iată programul:

Linzer ASK *(Austria)* — Vardar Skoplje *(Iugoslavia);*

Spartak Trnava *(Cehoslovacia)* sau Csepel Budapesta *(Ungaria)* — A.S. Roma *(Italia);*

F.C. Austria Viena *(Austria)* — Sampdoria *(Italia);*

Tatabanya *(Ungaria)* — Inter Bratislava *(Cehoslovacia);*

Ujpesti Dozsa Budapesta *(Ungaria)* — Wiener S.K. *(Austria);*

Jednota Trencin *(Cehoslovacia)* — Jelezniciar Sarajevo *(Iugoslavia);*

Cagliari *(Italia)* — Banik Ostrava *(Cehoslovacia);*

Steaua roşie Belgrad *(Iugoslavia)* — VTK Diosgyör *(Ungaria);*

Spartak Trnava va participa doar în cazul cînd va cîştiga Cupa pe anul 1966-67; în caz contrar, locul îi va fi luat de *Csepel.*